

300 ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ ΕΡΓΑΤΕΣ ΣΕ ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΔΙΝΟΥΝ ΑΓΩΝΑ ΓΙΑ ΖΩΗ

ΜΗ ΣΚΥΒΕΙΣ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ
ΣΕ ΚΟΙΝΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ
ΠΟΛΕΜΗΣΕ ΚΙ ΕΣΥ

ΑΠΟ ΤΙΣ 25 ΓΕΝΑΡΗ, 300 μετανάστες-εργάτες ξεκίνησαν απεργία πείνας σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη διεκδικώντας «ίσα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα και υποχρεώσεις με τους έλληνες εργαζομένους και εργαζόμενες». Μετά το συρφετό δημοσιογράφων, πολιτικών και λοιπών εθνοσωτήρων που μίλησαν για αυτούς, **ήρθε η ώρα να μάθουμε τι λένε οι ίδιοι.**

Εμείς είμαστε κάποιοι και κάποιες από όσους βγήκαν το βράδυ της Πέμπτης στους δρόμους της Μυτιλήνης, αλλά και σε πολλές άλλες πόλεις, ως άμεση αντανakλαστική απάντηση στον επελαύνοντα εκφασισμό της κοινωνίας. Εξοργιζόμαστε με τα ψέμματα και τη διαστρέβλωση των γεγονότων από τα ΜΜΕ, βλέπουμε τον αγώνα των μεταναστών-εργατών ως κομμάτι του δικού μας αγώνα και θεωρούμε ότι βρισκόμαστε στην ίδια πλευρά του κοινωνικού ανταγωνισμού. Γι' αυτό το λόγο στεκόμαστε αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες στο πλάι τους.

Ας δούμε, αρχικά, τι έλεγαν οι ίδιοι οι απεργοί πείνας στο ξεκίνημα του αγώνα τους:

“

Δεν έχουμε άλλο τρόπο για να ακουστεί η φωνή μας, για να μάθετε το δίκιο μας. Τριακόσιοι (300) από εμάς ξεκινάμε Πανελλαδική Απεργία Πείνας σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, στις 25 του Γενάρη.

Είμαστε μετανάστες και μετανάστριες από όλη την Ελλάδα. Ήρθαμε εδώ διωγμένοι από τη φτώχεια, την ανεργία, τους πολέμους, τις δικτατορίες. Οι πολυεθνικές της Δύσης και οι πολιτικοί υπηρέτες τους στις πατρίδες μας, δεν μας άφησαν άλλη επιλογή από το να ρισκάρουμε τις ζωές μας 10 φορές για να έρθουμε μέχρι την πόρτα της Ευρώπης. Η Δύση που καταληστεύει τον τόπο μας, με το απείρως καλύτερο βιοτικό επίπεδο από εκεί, είναι για μας η μοναδική ελπίδα να ζήσουμε σαν άνθρωποι. Ήρθαμε (με κανονική ή όχι είσοδο) στην Ελλάδα και δουλεύουμε για να ζήσουμε εμείς και τα παιδιά μας. **Βρισκόμαστε στην αναξιοπρέπεια και στο σκοτάδι της παρανομίας για να ωφελούνται οι εργοδότες και οι υπηρεσίες του κράτους από την άγρια εκμετάλλευση της εργασίας μας.** Ζούμε από τον ιδρώτα μας και με το όνειρο κάποια στιγμή να αποκτήσουμε ίσα δικαιώματα με τους έλληνες συναδέλφους.

Τον τελευταίο καιρό τα πράγματα έχουν γίνει πολύ δύσκολα για εμάς. **Όσο κόβονται οι μισθοί και οι συντάξεις, όσο ακριβαίνουν τα πάντα, τόσο ο μετανάστης παρουσιάζεται ως φταίχτης, ως ο υπαίτιος για την εξαθλίωση και την άγρια εκμετάλλευση των ελλήνων εργαζομένων και μικροεπιχειρηματιών. Η προπαγάνδα φασιστικών και ρατσιστικών κομμάτων και οργανώσεων έχει πλέον γίνει η επίσημη γλώσσα του κράτους για το μεταναστευτικό.** Η φρασεολογία τους αναπαράγεται πλέον αντούσια από τα ΜΜΕ όταν μιλάνε για εμάς. Οι «προτάσεις» τους πλέον εξαγγέλλονται ως κυβερνητικές πολιτικές. Τείχος στον Έβρο, πλωτά στρατόπεδα και ευρωστρατός στο Αιγαίο, πογκρόμ και τάγματα εφόδου στις πόλεις, μαζικές απελάσεις. **Πάνε να πείσουν τους έλληνες εργαζόμενους, πως συνιστούμε ξαφνικά απειλή για αυτούς, πως εμείς φταίμε για την πρωτοφανή επίθεση που δέχονται από τις ίδιες τους τις κυβερνήσεις.**

Η απάντηση στο ψέμα και στη βαρβαρότητα πρέπει να δοθεί τώρα και θα την δώσουμε εμείς οι μετανάστες και μετανάστριες. Μπαίνουμε μπροστά με τη ζωή μας για να σταματήσουμε τώρα την αδικία σε βάρος μας. **Ζητάμε την νομιμοποίηση όλων των μεταναστών/τριών, ζητάμε ίσα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώμα-**

τα και υποχρεώσεις με τους έλληνες εργαζομένους και εργαζόμενες. Ζητάμε από τους έλληνες συναδέλφους μας εργαζομένους, από κάθε άνθρωπο που τώρα υποφέρει κι αυτός από την εκμετάλλευση του ιδρώτα του, να σταθεί δίπλα μας. Να στηρίξει τον αγώνα μας, για να μην αφήσει να επικρατήσει και στο δικό του τόπο το ψέμα και η αδικία, ο φασισμός και η απολυταρχία των πολιτικών και οικονομικών ελίτ. Αυτό δηλαδή που έχει επικρατήσει και στις δικές μας πατρίδες και μας ανάγκασε να ξενιτευτούμε για να μπορέσουμε να ζήσουμε με αξιοπρέπεια, εμείς και τα παιδιά μας.

Δεν έχουμε άλλο τρόπο για να ακουστεί η φωνή μας, για να μάθετε το δίκιο μας. **Τριακόσιοι (300) από εμάς ξεκινάμε Πανελλαδική Απεργία Πείνας σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, στις 25 του Γενάρη.** Βάζουμε την ζωή μας σε κίνδυνο, γιατί έτσι κι αλλιώς δεν είναι ζωή αυτή για ένα αξιοπρεπή άνθρωπο. Προτιμούμε να πεθάνουμε εδώ, παρά τα παιδιά μας να ζήσουν αυτά που περάσαμε εμείς.

Ιανουάριος 2011

Η Συνέλευση των μεταναστών απεργών πείνας

”

ΕΝΩ Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΦΤΑΝΕΙ ΣΤΗΝ 3η μέρα της, κράτος, ΜΜΕ και εθνικός κορμός, σε άλλη μία συντονισμένη επιχείρηση, εντείνουν την επίθεσή τους εναντίον των μεταναστών-εργατών.

Με όλη τους τη μανία επιχειρούν να απονοματοδοτήσουν το περιεχόμενο του αγώνα, να αποπροσανατολίσουν από τις αιτίες του, να συκοφαντήσουν, να διαχωρίσουν, να διαιρέσουν.

Ότι κάνουν, δηλαδή, κάθε φορά που διαφαίνεται μια κοινωνική κινητικότητα ικανή να ταράξει τη γαλήνη των αφεντικών τους, αλλά και τον μακάριο ύπνο της «σιωπηλής πλειοψηφίας» που κοιτάει τη δουλειά της.

Κυκλωμένοι από το στρατό της δημοκρατίας, με μπάτσους, ΜΑΤ, ΕΚΑΜ, εισαγγελείς και δημοσιογράφους έτοιμους να εισβάλουν στο κτίριο της Νομικής οι απεργιοί πείνας δηλώνουν:

«

Εμείς οι 250 μετανάστες απεργιοί πείνας, που είμαστε ήδη στην 3η ημέρα απεργίας στη Νομική, διεκδικώντας νομιμοποίηση ως αυτονόητο δικαίωμά μας, **μαθαίνουμε για τις συζητήσεις που εξελίσσονται γύρω από το αίτημά μας, τις ανακρίβειες, τα ψέματα και τη σκόπιμη διαστρέβλωση της αλήθειας.** Δεν ξέραμε αν την κατάσταση ευθύνεται η κυβέρνηση ή τα ΜΜΕ, αλλά είναι **απαράδεκτο την ώρα που εμείς έχουμε εκδώσει δελτία τύπου, είχαμε αφήσει ανοιχτό το χώρο απεργίας από την 1η μέρα στους δημοσιογράφους και έχουμε στείλει εκπροσώπους μας στην πανεπιστημιακή κοινότητα και την κυβέρνηση, να λέγονται όλα αυτά τα ψέματα.** Έτσι λοιπόν, θέλοντας να βάλουμε τα πράγματα στην θέση τους και να μάθουν όλοι την αλήθεια, δηλώνουμε τα παρακάτω:

► Δεν είμαστε αυτό που παρουσιάζεται από τα ΜΜΕ, οι καημένοι, οι πάμφτωχοι, χωρίς σπίτι, δουλειά και ρούχα μετανάστες κ.λ.π. Και σπίτια έχουμε και συγγενείς και δουλειές στις πόλεις που αφήσαμε πίσω μας. Δεν ψάχναμε κατάλυμα εδώ στην Αθήνα αλλά **ήρθαμε για να παλέψουμε (όσο αντέξει ο οργανισμός μας) για τη νομιμοποίηση μας, τα δικαιώματά μας και για αξιοπρεπείς όρους ζωής.**

► Δεν είχαμε σκοπό να ενοχλήσουμε κανένα. Από την αρχή ξέραμε ότι στο χώρο που θα μπαίναμε δε θα γινότουσαν μαθήματα. Σεβόμαστε και προστατεύουμε το χώρο που φιλοξενεί τον αγώνα μας και χαρήκαμε πολύ όταν πληροφορηθήκαμε ότι η σχολή λειτουργεί ξανά κανονικά.

► **Αποφασίζουμε μόνοι μας και ανεπηρέαστοι μέσα από τις συνελεύσεις μας (των απεργιών). Δεν κρύβεται κανένας ούτε μπροστά μας αλλά ούτε και πίσω μας. Και δεν δεχόμαστε καθοδήγηση από κανέναν!** Ζητήσαμε βοήθεια και από την αρχή στάθηκαν δίπλα μας Έλληνες και ξένοι αλληλέγγυοι και τους ευχαριστούμε πολύ για αυτό. Δε θα ξεχάσουμε ποτέ πόσο πολύ μας βοήθανε σε αυτόν τον αγώνα μας.

► **Δηλώνουμε την αλληλεγγύη μας σε όλους τους πρόσφυγες που αυτή τη στιγμή πραγματοποιούν απεργία πείνας με σκοπό τη νομιμοποίηση τους (Προπύλαια και Πολυτεχνείο) και ζητάμε από την κυβέρνηση να ικανοποιήσει τα αιτήματά τους.**

Ακόμα γνωρίζουμε ότι δεν συντρέχει λόγος ασύλου. Καλούμε λοιπόν την Κυβέρνηση να μην ασχολείται με αυτό το θέμα, αλλά να εστιάσει στο δίκαιο αίτημά μας και τη λύση του.

»

Σε αυτή τη βάση δηλώνουμε την αλληλεγγύη μας στους 300 μετανάστες-εργάτες απεργούς πείνας. Ο αγώνας τους είναι εργατικός, έχει ταξικά χαρακτηριστικά, είναι αδιαμεσολάβητος και επιθετικός. **Οι μετανάστες-εργάτες αποτελούν κομμάτι της εργατικής τάξης και μάλιστα το πιο υποτιμημένο.** Κάθε νίκη τους είναι και δικιά μας νίκη και κάθε συντριβή τους αποτελεί συντριβή για όλη την τάξη.

Τις περασμένες δεκαετίες όχι μόνο δεν καταφέραμε να βρεθούμε μαζί τους σε κοινούς αγώνες, αλλά συχνά πατήσαμε και πάνω τους, υιοθετώντας τις απαιτητές υποσχέσεις του καπιταλισμού για εύκολο πλουτισμό και κοινωνική ανέλιξη.

Τώρα που «τα ψέμματα τέλειωσαν» και η κυριαρχία δείχνει όλο και πιο απροκάλυπτα το πρόσωπό της, τώρα που η φτώχεια μάς κυκλώνει μαζί με την αστυνομία και η υποταγή φαντάζει ως μονόδρομος, τώρα που ο πατριωτισμός, η ξενοφοβία κι ο κοινωνικός κανιβαλισμός προβάλλουν ως φυσικά επόμενα, οφείλουμε – περισσότερο από ποτέ άλλοτε – να σταθούμε δίπλα στον αγώνα των μεταναστών-εργατών απεργών πείνας.

Μέσα στο δικό τους αγώνα βλέπουμε τον δικό μας αγώνα ενάντια στην εκμετάλλευση και στην περαιτέρω υποτίμηση της εργασίας και των ζώων μας.

Αλληλεγγύη στον αγώνα τους είναι τόσο η έμπρακτη υποστήριξή του αλλά και η συνέχεια και η επέκταση του για την υπεράσπιση των ταξικών μας διεκδικήσεων στους χώρους δουλειάς, στο δρόμο, στις παρέες μας και παντού.

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι και στο πλάι των τριακοσίων απεργών πείνας καθώς **ο αγώνας τους αποτελεί ένα μικρό κομμάτι του συνολικότερου αγώνα για την κοινωνική απελευθέρωση, σαν ένα κομμάτι του καθημερινού κοινωνικού πολέμου, που δεν αναγνωρίζει έλληνες και ξένους, παρά μόνο εργάτες και αφεντικά.**

ΠΟΙΟ ΕΙΝΑΙ, λοιπόν, αυτό το «δίκαιο αίτημα» των απεργών πείνας και **γιατί εμείς επιλέγουμε να σταθούμε πλάι τους;**

Οι μετανάστες είναι σαφείς: θέλουν ίσα κοινωνικά και πολιτικά δικαιώματα, αρνούνται να παραμένουν σε καθεστώς σκλαβιάς, ανασφάλειας και παρανομίας. Είναι σαφείς και σε κάτι άλλο: δεν επιζητούν ελεημοσύνη, ούτε στοχεύουν στη φιλανθρωπία μας.

Όχι απλά αντιστρέφουν τη θυματοποίηση τους αλλά βγαίνουν στο προσκήνιο βάζοντας όρους στις διεκδικήσεις τους.

Δηλώνουν ξεκάθαρα πως είναι εργάτες, έτσι ορίζουν τη θέση τους σ' αυτόν τον κόσμο, έτσι αντιλαμβάνονται τη σύνδεσή τους με τους ντόπιους συναδέλφους τους.

αλληλέγγυοι, αλληλέγγυες